

skilte bestemmelser vedrørende tvangsægteskaber?»

Skriftlig begrundelse

Den 23. september 2003 skrev ministeren i et svar til Folketinget (spørgsmål nr. S 4485, 2002-2003), at »regeringen lægger imidlertid stor vægt på at forhindre, at der udøves nogen form for tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Regeringen overvejer på den baggrund at indføre en særskilt bestemmelse i udlændingeloven, hvorefter en udlænding, der efter straffelovens §§ 260 eller 266 idømmes ubetinget frihedsstraf under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab, vil kunne udvises af Danmark uanset varigheden af den pågældendes ophold i Danmark og uanset den pågældendes opholdsgrundlag.«

Ministeren har imidlertid siden udtalt til B.T. (den 25. oktober 2003), at man absolut ikke skulle rejse sag, når der var mistanke om tvangsægteskab, da det ville være »et hjerteløst krav« at bede ofrene vidne mod de skyldige, og da dette ville medføre, at »man kan være helt sikker på, at andre ikke melder sig af angst for, at myndighederne rejser sag mod deres forældre.«

Ministeren har adskillige gange tilkendegivet, at Udlændingestyrelsen ikke har videregivet oplysninger til anklagemyndigheden ved nogle af de sager, hvor der er givet afslag på familiesammenføring med henvisning til tvangsægteskaber. Samtidig oplyser ministeren i et svar til Udvalget for Udlændinge og Integration, jf. L 6 – bilag 13 (svar på spørgsmål nr. 4), at der ikke eksisterer retspraksis på området.

Spørgeren er på denne baggrund i tvivl om, hvorvidt der er udsigt til nogen konsekvenser for de skyldige bag tvangsægteskaberne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det sidste spørgsmål i onsdagsspørgetiden er til integrationsministeren af fru Elsebeth Gerner Nielsen, og fru Elsebeth Gerner Nielsen ønsker ministerens svar med det samme.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet lyder, om jeg har planer om at ændre straffereglerne vedrørende tvangsægteskaber, og om jeg ønsker, at de skyldige bag tvangsægteskaber bliver straffet.

Til det første vil jeg sige: Straffelovens bestemmelser om tvang og trusler omfatter allere-

de tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, der indgås under tvang. Der er således ikke behov for en særskilt bestemmelse i straffeloven herom, men jeg forventer at kunne fremsætte forslag for Folketinget om, at der i tilfælde af en sådan tvang indføres adgang i udlændingeloven til at udvise en udlænding, hvis tvangen har ført til et tvangsægteskab.

Kl. 16.40

Med andre ord: Jeg forventer at fremsætte forslag for Folketinget om, at der indføres en adgang i udlændingeloven til at udvise en udlænding, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i medvirken til at gennemtvinge et tvangsægteskab. Det vil gælde uanset varigheden af den pågældendes ophold i Danmark og uanset hvilket opholdsgrundlag den pågældende har.

Med hensyn til spørgsmålet om strafforfølgelse af skyldige personer bag tvangsægteskab vil jeg sige, at vi ikke har set nogen anledning til at tvinge unge til at vidne mod deres forældre, og årsagen hertil er ikke efterladenhed. Årsagen er alene hensynet til ofrene for tvangsægteskab, hensynet til de piger, som trygler og beder om, at de ikke skal vidne mod deres forældre. For dem er det ikke bare hele familien, som er på spil, altså at de kan miste familien, men i den sidste ende risikerer de at miste livet.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for svaret.

Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren vil ændre strafferammen – det er jo i virkeligheden det, vi taler om – når ministeren samtidig siger, at han ikke agter at retsforfølge de skyldige. Med andre ord agter ministeren at svigte alle de unge, der af deres forældre eller af tanter og onkler bliver tvunget til at gifte sig mod deres vilje, og det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg forstår ikke, at ministeren på den ene side kan sige, at det er synd for de unge, så han vil ikke tvinge dem ind i en retssal og ikke forfølge de skyldige, når ministeren samtidig siger, at det altså er nødvendigt at ændre strafferammen. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen, så jeg vil gerne have en forklaring: Hvad er årsagen til, at man vil øge strafferammen, samtidig med at man ikke vil retsforfølge nogen?

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt følge lidt op på fru Elsebeth Gerner Niensens spørgsmål, idet jeg vil prøve at spørge, hvordan integrationsministeren forestiller sig, at man vil forsøge at løse problemet. I alle andre